

Van de redactie

Met ingang van 1990 is de samenstelling van de redactie wederom gewijzigd. Eduard Osieck wilde na tien jaar veeleisend redactiewerk ook wel eens zelf naar vogels kijken en er over schrijven. Doordat Eduard elk manuscript van zetinstructies voorzag, en erop toezag dat die aanwijzingen naar behoren werden uitgevoerd, kon de prijs van *Limosa* stabiel en laag blijven. Dit weinig inspirerende, tijdrovende en nauwgezette karwei wordt door Ruurd Noordhuis overgenomen. Verder is het redactie-secretariaat van Rob Lensink overgegaan naar Frank de Roder. Deze spin in het web is van groot belang voor een snelle afhandeling van de binnenkomende manuscripten. De inzet van Eduard en Rob zij hier met dank gememoreerd.

Paradoxaal genoeg heeft de komst van de PC meer werk voor de redactie met zich meegebracht, vooral wat betreft het aanleveren van drukklare teksten bij de drukkerij. Als dat werk zou worden uitbesteed, zou de prijs van *Limosa* aanzienlijk moeten stijgen om de kosten te dekken. Verder is een slagvaardig redactiebeleid tijdrovend: afwachten tot er spontaan puntgave manuscripten worden aangeboden, is er niet bij. Het gevarieerde karakter van *Limosa* van de laatste jaren is doelbewust nagestreefd. Door de uitbreiding van de redactie met Jelle van Dijk en Rombout de Wijs hopen we de trend van het afgelopen decennium te handhaven.

Minstens één keer per jaargang worden achterin *Limosa* aanwijzingen voor auteurs vermeld. Deze zijn niet bedoeld als grap. Een artikel wint aan kracht indien het volgens bepaalde conventies en

bondig is geschreven. Het kost de redactie erg veel tijd om manuscripten te bewerken die niet aan de gestelde richtlijnen voldoen. Dit geldt evenzeer voor de figuren. Het is een misverstand te denken dat de redactie schetsen via een professionele tekenkamer kan laten oppoetsen tot hoogwaardige figuren. In geval er onverhoopt iets moet worden verbeterd, gebeurt dat in eigen tijd en met eigen middelen. Figuren dienen derhalve in klad te worden ingeleverd bij inzending van het manuscript en behoren volgens aanwijzingen van de redactie te worden bijgesteld. Bijdragen die niet aan deze voorwaarden voldoen, worden geweigerd.

De aanwijzingen voor auteurs bevatten voornamelijk technische details; een kind kan daarmee de was doen. Veel vager ligt dat bij de opbouw van het artikel en de schrijfstijl. Uiteraard hoeven niet alle manuscripten volgens hetzelfde stramien in elkaar te worden gezet, als er maar een logische structuur in zit. Zo is een beschrijving van de gevolgde werkwijze cruciaal, net als de strikte scheiding tussen eigen en andermans bevindingen. En wat de taal betreft: een taal- of stijlfout blijft een fout. Het is nogal pijnlijk wanneer interessant onderzoek door een slordige schrijfstijl ontoegankelijk wordt gemaakt. Een advies hierbij: laat het stuk een tijd liggen en herlees het vervolgens kritisch, of – nog beter – geef het aan anderen ter lezing. Het artikel is de culminatie van een fascinatie, en als lezer wil je daar graag van meegenieten.

Limosa kan nog steeds zwart-wit foto's en pen-tekeningen gebruiken. Fred Hustings is daarbij de contactpersoon.